

اطاعتِ مُصطفیٰ ﷺ

هفتیوار سُنَّتَن پریبی اجتماعِ پُر تین وارو
سُنَّتَن پریو بیان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِطَاعَتِ مُصْطَفٰى ﷺ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ
وَعَلٰی اِلٰكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِیَّ اللّٰهِ
وَعَلٰی اِلٰكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِعتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نیت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرودِ پاڪ جي فضيلت

سرڪارِ مدينه، راحتِ قلب و سينه ﷺ جو فرمانِ عاليشان آهي: مَنْ صَلَّى عَلَيَّ فِي يَوْمِ اَلْفِ مَرَّةٍ لَمْ يَمُتْ حَتَّى يَرٰى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، يعني جيڪو مون تي هڪ ڏينهن ۾ هڪ هزار (1000) ڀيرا دُرودِ شريف پڙهندو، اهو ان وقت تائين نه مړندو، جيستائين جنت ۾ پنهنجو مقام نه ڏسي وٺي.

(التزغيب والترهيب، كتاب الذكر والدعاء، التزغيب في اڪثار الصلاة على النبي، ۲/ ۳۲۶، حديث: ۲۵۹۰)

وہ تو نہایت سستا سودا بیچ رہے ہیں جنت کا
ہم مفلس کیا مول چُکائیں اپنا ہاتھ ہی خالی ہے

(حدائقِ بخشش، ص ۱۸۶)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منّا اسلامي پاترو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون
سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: ”يَبْنَؤُ الْمُؤْمِنُ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

بمدني ڳل: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نڱاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ
بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
ويهندس ❀ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❀
ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! اُذْكُرُاَ اللَّهَ، تُوْبُوا اِلَى اللَّهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ
اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيتون

آئون به نيت ڪريان ٿو ﷻ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ﷻ ڏسي بيان ڪندس ﷻ سڀاري 14 سورة النحل آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِأُحْكَمَةٍ وَ التَّوَعُّظَةِ الْحَسَنَةِ** ”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي واٽ جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمان مصطفیٰ ﷺ **يَلْعَنُوا عَمِّيْ وَلَوْ آيَةً** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ﷻ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ﷻ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجھ رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ﷻ مڌني قافلي، مڌني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ﷻ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ﷻ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سون جي منبدي نه ڪئي

حضرت سيدنا عبداللہ بن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہما کان روايت آهي ته رَسُولُ اللہ ﷺ جن هڪ شخص جي هٿ ۾ سون جي منبدي ڏني. پاڻ ان جي هٿ مان لاهي ڪري اڇلائي ڇڏي ۽ فرمايائون: ”چا توهان مان ڪو هي چاهي ٿو ته باه جو تانڊو پنهنجي هٿ ۾ رکي؟“ جڏهن رَسُولُ اللہ ﷺ

تشریف وٺي ويا، ته ماڻهن ان شخص کي چيو: تون پنهنجي منڊي کڻي وٺ ۽ ان کي (وڪرو ڪري) ان مان فائدو حاصل ڪر. ان جواب ڏنو: نه! جڏهن رسولُ الله ﷺ الله تعالیٰ عليہ وآلہ وسلم جن ان کي اڇلائي ڇڏيو آهي، ته الله عزوجل جي قسم! آئون ان کي ڪڏهن نه ڪٽندس.

(مشكاة المصابيح، كتاب الباس، باب الخاتم، الحديث: ۴۳۸۵، ج ۲، ص ۱۲۳)

منا منا اسلامي ڀاڻرو! توهان ڏٺو ته صحابهءِ ڪرام عليھم الرضوان، نبي ڪريم ﷺ جا ڪيتري قدر مطيع ۽ فرمانبردار هئا جو جيڪڏهن اهي صحابي رضی اللہ تعالیٰ عنہ چاهين ها ته منڊي کڻي ڪري پنهنجي استعمال ۾ آڻي سگهيا ٿي، پر اطاعتِ رسول جي ڪامل جذبي هي گوارا نه ڪيو ته جنهن شيء کي رسول خدا ﷺ جن ناپسند فرمائي ڪري پري اڇلائي ڇڏيو، ان کي بيهر هٿ لڳائن. يقيناً هر مسلمان کي صحابهءِ ڪرام عليھم الرضوان وانگر نبي ڪريم ﷺ جو اطاعت گذار هئڻ گهرجي، جن شين کان حضور ﷺ جن منع فرمائي ڇڏيو، ان کان بچندا رهون ۽ جن جو حڪم ارشاد فرمايو آهي، هميشه ان جي پابندي ڪندا رهون، ڇو جو مسلمانن تي الله عزوجل ۽ ان جي رسول ﷺ جي اطاعت واجب آهي، جيئن ته سڀاري 9 سورة الانفال آيت نمبر 1 فرمانِ باري تعالیٰ آهي:

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۹﴾
ترجمو ڪنزالايمان: ۽ الله ۽ رسول جو حڪم مڃو جيڪڏهن ايمان رکو ٿا.

حڪيم الامت حضرت مفتي احمد يار خان رحمۃ اللہ تعالیٰ عليہ فرمائن ٿا: الله عزوجل ۽ ان جي رسول ﷺ جي اطاعت ۾ فرق هي آهي ته رب تعالیٰ جي اطاعت صرف ان جي ڏنل حڪم ۾ ٿيندي، ان جي ڪمن ۾ اطاعت نٿي ٿي

سگهي، پر حضور ﷺ جي اطاعت تن (3) شين ۾ ڪئي ويندي. حضور ﷺ الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جي ڪيل ڪمن ۾، بيان ڪيل فرمانن ۾ ۽ پاڻ ﷺ الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جي سامهون جيڪو ڪم ٿيو ۽ حضور ﷺ الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن منع نه فرمايو، ان ۾ به اطاعت ڪئي ويندي. يعني مصطفيٰ ڪريم ﷺ الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن جيڪو فرمائي ڇڏيو، ان کي مڃو، حضور ﷺ الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن جيڪو ڪجهه خُود ڪري ڏيکاريو ان کي به مڃو! ۽ جيڪو ڪنهن کي ڪندي ڏٺو ۽ منع نه فرمايو ان کي به مڃو! مزيد فرمائڻ ٿا: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جي اطاعت جو حڪم فرمائڻ مان هي نه سمجهيو وڃي ته جيڪڏهن حضور ﷺ الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جي اطاعت نه ڪئي وڃي ته انهن جو ڪجهه نقصان ٿيندو، اهي ته پنهنجو فرض تبليغ ادا فرمائي چڪا، هاڻي نه مڃڻ ۽ اطاعتِ مصطفيٰ نه ڪرڻ جو وبال تو تي آهي. (شانِ حبيب الرحمان، ص 66، ملخصاً، ملقطاً)

منامنا اسلامي پاترو! الله عزوجل جن انسانن کي زندگي گذارڻ ۽ دنيا ۽ آخرت جي ڪاميابي حاصل ڪرڻ جي لاءِ پنهنجي ۽ پنهنجي حبيب ﷺ الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جي اطاعت ۽ فرمانبرداري جو حڪم ڏنو آهي ۽ گڏوگڏ هي اختيار به ڏنو آهي ته احڪامِ الهي تي عمل ڪندي ان جا مطيع ۽ فرمانبردار ٻانها بڻجي ڪري چاهيو ته جنت جي ابدي نعمتن مان مزو ماڻيو يا ان جي نافرماني جا مُرتڪب ٿي ڪري جهنم جا حقدار بڻجو. تنهنڪري دنيا ۽ آخرت ۾ سُرخرو (ڪامياب) ٿيڻ جي لاءِ سرڪار ﷺ الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جي پاڪيزه ڪردار کي اپنائڻ ئي ۾ عافيت آهي، ڇو جو سرڪار ﷺ الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جي مُبارڪ زندگي اسان جي لاءِ بهترين نمونو آهي. جيئن ته سيپاري 21، سُورَةُ الْأَنْزَابِ آيت 21 ۾ ارشاد ٿئي ٿو .

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
تَرْجَمُو كُنْزَ الْإِيمَانِ: بیشک توهان جي لاءِ رَسُولُ اللَّهِ جي پيروي بهتر آهي.

مُفسِّر شهير، حڪيمُ الْأُمَمِ حضرت مُفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ تفسير ”تَوَالِ الْعُرْفَانِ“ ۾ ان آيت جي تحت فرمائن ٿا: معلوم ٿيو ته حُضُور (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي مبارڪ زندگي اسان سڀني انسانن جي لاءِ بهترين نمونو آهي، جنهن ۾ زندگي جو ڪو شُعبو باقي نه ٿو رهي ۽ هي به مطلب ٿي سگهي ٿو ته رَبِّ (تَعَالَى) حُضُور (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي زندگي شريف کي پنهنجي فُدرت جو نمونو بڻايو. ڪاريگر، نموني تي پنهنجو پورو صَنَعَت جو زور لڳائي ڇڏيندو آهي. معلوم ٿيو ته ڪامياب زندگي اها آهي جيڪا انهن جي نقش قدم تي هجي، جيڪڏهن اسان جو جيئڻ، مرن، سمهڻ، جاڳڻ حُضُور (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي نقش قدم تي ٿي وڃي ته هي سڀ ڪم عبادت بڻجي وڃن. (نور العرفان، پ ۲۱، الاحزاب، تحت الآية: ۲۱، ص ۶۷۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيْ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي ڀاڻرو! معلوم ٿيو ته نبي پاڪ، صاحبِ لَوَّلَاڪ (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي حياتِ مُبارڪه اسان جي لاءِ مَشْعَلِ راه آهي، تنهنڪري مُسلمان ۽ سڄي غلام هئڻ جي ناڻي اسان تي لازم هي آهي ته تمام مُعاملن ۾ نبي ڪريم (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي اطاعت ۽ پيروي ڪريون ۽ سندن (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي سُنتن تي مضبوطي سان عمل ڪندي زندگي گذاريون ته اهو ئي اسان جي نجات جو ذريعو آهي. انهي متعلق به (2) فرامينِ مُصْطَفِي سَماعت فرمايو:

1. مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى، يعني جنهن منهنجو حڪم مڃو، اهو جَنّت ۾ داخل ٿي ويو ۽ جنهن منهنجي نافرماني ڪئي اهو انڪار ڪرڻ

وارو ٿي ويو. (بخاري، ۴۹۹/۴، حديث: ۷۸۰۰)

2. توهان مان ڪو ان وقت تائين (ڪامل) مؤمن نه ٿو ٿي سگهي، جيستائين جو ان جي خواهش منهنجي آندل جي تابع نه ٿي وڃي.

(مشكاة المصابيح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام... الخ، ج ۱، ص ۵۴، الحديث: ۱۶۷۷)

تنهنڪري اسان کي گهرجي ته پنهنجي پياري آقا ﷺ جي اقوال، افعال، اخلاق ۽ عادات جو بغور مطالعو ڪري پنهنجي زندگي سرڪار ﷺ جي اطاعت ۽ حضور ﷺ جي سُنن تي عمل ڪندي گذاريون. مفسرِ شهير، حڪيم الامت مفتي احمد يار خان رحمۃ اللہ تعالیٰ عليه اطاعتِ خدا ۽ اطاعتِ مصطفيٰ جي اهميت بيان ڪندي فرمائن ٿا: انسان کي قدرت بن قسمن جا عضوا ڏنا آهن، هڪڙا ظاهري ۽ ٻيا پوشيده (لڪيل)، ظاهري عضوا ته صورت چهرو، اک، نڪ، ڪن وغيره آهن ۽ پوشيده عضوا دل، دماغ، جگر وغيره آهن. مسلمان ڪامل ايمان وارو تڏهن ٿي سگهي ٿو جو صورت ۾ به مسلمان هجي ۽ دل سان به، يعني اسلام جو ان تي اهڙو رنگ چڙهي ته صورت ۽ سيرت ٻنهي کي رنگي ڇڏي، دل ۾ الله تعالیٰ ۽ رسول الله ﷺ جي اطاعت جو جذبو موجون ماري رهيو هجي، ان ۾ ايمان جي شمع روشن هجي ۽ صورت اهڙي هجي جو الله عزوجل! جي محبوب ﷺ کي پسند هجي يعني مسلمان جهڙي هجي. جيڪڏهن دل ۾ ايمان آهي پر صورت غير مسلم جهڙي آهي ته سمجهي وٺو ته اسلام ۾ پورا داخل نه ٿيا آهيو، سيرت به چڱي بڻايو ۽ صورت به.

اسلامي شڪل ۽ اسلامي لباس ۾ گهڻا فائدا آهن (۱) گورنمنٽ هزارين محڪما بڻائي ڇڏيا آهن، ريلوي، ڊاڪ خانو (تپال گهر)، پوليس، فوج ۽

ڪچهري (عدالت) وغيره ۽ هر محڪمي جي لاءِ وردي عليحده عليحده مقرر ڪري ڇڏي ته جيڪڏهن لکن ماڻهن ۾ ڪنهن محڪمي جو ماڻهو بيٺل هجي ته پري کان پترو هجي، جيڪڏهن ڪو سرڪاري نوڪر پنهنجي ديوتڻي جي وقت پنهنجي وردي ۾ نه هجي ته ان تي جرمانو ٿئي ٿو، جيڪڏهن بار بار چوڻ تي نه مڃي ته فارغ ڪيو ويندو آهي، اهڙي طرح اسان به محڪمءِ اسلام ۽ سلطنتِ مَظفوي ۽ حڪومتِ الهيه جا نوڪر آهيون، اسان جي لاءِ عليحده شڪل مقرر ڪئي وئي جو جيڪڏهن لکن ڪافرن جي وچ ۾ بيٺل هجون ته پترو هجون ته مصطفيٰ ﷺ جو غلام اهو بيٺل آهي، جيڪڏهن اسان پنهنجي وردي ڇڏي ڏني ته اسان به سزا جا مُسْتَحِق (حقدار) ٿينداسين .

(۲) قدرت انسان جي ظاهري صورت ۽ دل ۾ اهڙو رشتو رکيو آهي جو هر هڪ جو ٻي تي اثر پوندو آهي، جيڪڏهن توهان جو دل غمگين آهي ته چهري تي اداسي ٿيڻاڻ ٿيندي آهي ۽ ڏسڻ وارو چوندو آهي ته خير ته آهي چهرو ڇو اداس آهي؟ دل ۾ خوشي آهي تو چهرو به سرخ ۽ سفيد ٿي ويندو آهي، معلوم ٿيو ته دل جو اثر چهري تي ٿئي ٿو، اهڙي طرح جيڪڏهن ڪنهن کي دق (يعني ٽي.بي) جي بيماري آهي ته حڪيم چوندا آهن ته ان کي بهتر آبهوا ۾ رکڻو چڱا ۽ صاف ڪپڙا پهرايو، ان کي فلان دوا جي پاڻي سان غسل ڏياريو، هاڻي اهو چئجي ته بيماري ته دل ۾ آهي هي ظاهري جسم جو علاج ڇو ڪيو پيو وڃي! ان لاءِ ته جيڪڏهن ظاهر چڱو هوندو ته اندر به چڱو ٿي ويندو. تندرست ماڻهو کي گهرجي ته روزانو غسل ڪري، صاف ڪپڙي پائي، صاف گهر ۾ رهي ته تندرست رهندو. اهڙي طرح غذا جو اثر به دل تي پوندو آهي. مطلب ته هي مڃڻو پوندو ته غذا ۽ لباس جو اثر دل تي ٿئي ٿو، ته جيڪڏهن ڪافرن وانگر لباس پاتو ويو يا ڪافرن جهڙي صورت بڻائي وئي ته يقيناً دل

۾ ڪافرن سان محبت ۽ مسلمانن سان نفرت پيدا ٿي ويندي، مطلب هي ته بيماري آخر ۾ مهلڪ (هلاڪ ڪرڻ واري) ثابت ٿيندي، ان لاءِ حديثِ پاڪ ۾ آيو آهي ”مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ“ جيڪو ڪنهن ٻي قوم سان مشابھت پيدا ڪري اهو انهن مان آهي. (المعجم الاوسط، الحديث ۸۳۲۷، ج ۶، ص ۱۵۱) خلاصو هي ته مسلمانن جهڙي صورت بڻايو ته جيئن مسلمانن جهڙي سيرت پيدا ٿئي.

(اسلامی زندگی، ص: ۸۴، ملقطاً)

منا منا اسلامي پائرو! يقيناً اطاعتِ مُصْطَفِي ڪندي پنهنجي ظاهر ۽ باطن کي اسلام جي مطابق ڪرڻ ۾ فائدو ئي فائدو آهي. اسان کي به گهرجي ته پنهنجي پياري آقا ﷺ جي اقوال، افعال، حالات جو بغور مطالعو ڪري پنهنجي زندگي سرڪار ﷺ جي اطاعت ۽ سندن ﷺ والہ وسلم جي سُنتن تي عمل ڪندي گذاريون، صحابہ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ سرڪار ﷺ جي هر هر سُنّت تي عمل جي ڪوشش ڪندا هئا، بلڪ حُضُور ﷺ جن جنهن ڳالهه جو حڪم نه به ڏنو هو، ان ۾ به پيروي ڪندا هئا. جيئن ته

ڳالهائڻ وقت مسڪرائيندا هئا

حضرت سَيِّدُنَا اَمَرِ دَرْداءِ رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهَا فرمائن ٿيون ته حضرت سَيِّدُنَا اَبُو دَرْداءِ رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ جڏهن به ڳالهائيندا هئا ته مُسڪرائيندا هئا. مون عرض ڪيو: توهان (رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ) ان عادت کي ٽرڪ فرمايو، نه ته ماڻهو توهان کي اَحَق (بيوقوف) سمجهڻ لڳندا. ته حضرت سَيِّدُنَا اَبُو دَرْداءِ رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ جن فرمايو: ”مون جڏهن به رَسُوْلُ اللّٰهِ ﷺ کي ڳالهائيندي ڏٺو يا ٻڌو، سرڪار مدينه ﷺ مُسڪرائيندا هئا.“ (تنهنڪري آئون به ان سُنّت تي عمل جي نِيّت سان

اٺين ڪندو آهيان. (مسند احمد، مسند الانصار، باقي حديث ابي الدرداء رضی اللہ تعالیٰ عنہ، ۱۷/۸، حديث: ۲۱۷۹۱)

پتل پتل گلہ ڏس کي پتياں
ان لبون کي نزاکت پہ لاکھون سلام
جس کي تسکين سے روتے ہوئے ہنس پڙيس
اس تبسم کي عادت پہ لاکھون سلام

سرڪار جي پسند پنهنجي پسند

حضرت سيدنا اڪبر بن مالڪ رضي الله تعالى عنه کان مروِي آهي ته هڪ ڌڙي، رسولُ الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي دعوت ڪئي، (حضرت سيدنا اڪبر رضي الله تعالى عنه فرمائن ٿا:) حضور صلى الله تعالى عليه وآله وسلم سان گڏ آئون به دعوت ۾ شريڪ ٿي ويس، ڌڙي سرڪار عليه الصلوٰة والسلام جي سامهون ماني، ڪڍو شريف ۽ گوشت جو سالن (ٻوڙ) رکيو. مون ڏٺو ته نبي ڪريم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم ٿاڻو مان ڪڍو شريف تلاش ڪري تناول فرمائي رهيا آهن (ان کان پوءِ پاڻ رضي الله تعالى عنه پنهنجو عمل ٻڌائيندي فرمائن ٿا) **فَلَمْ أَرَلْ أَحَبَّ الدُّبَاءِ مِنْ يَوْمِئِذٍ** يعني ان ڏينهن کان پوءِ آئون به ڪڍو شريف کي پسند ڪندو آهيان. (بخاري، ڪتاب البيوع، باب ذكر الخياط، ۱۷/۲، حديث: ۲۰۹۲)

سُبْحَنَ الله عَزَّوَجَلَّ! صحابه ڪرام عليههم الرضوان ۾ نبي ڪريم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي پيروي جو ڪهڙو جذبہ هو ته جنهن ڪم جو حڪم به ارشاد نه فرمايو، پوءِ به هي صحابي سرڪار صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي هر آڏا اپنائڻ جو شوق رکندا هئا، پوءِ سرڪار مدينه صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جنهن شيءِ جو حڪم فرمائيندا هئا، ان ۾ اطاعت جو ڇا عالم هوندو. اچو ته! انهي متعلق صحابه ڪرام عليههم الرضوان جي اطاعت رسول جي مُتعلَق پيارا پيارا ڪجهه واقعا ٻڌون ٿا.

حضرت عائشہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا جو فرمانِ رسول تي عمل:

هڪ ڀيري اُمّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدَتُنَا عائشہ صَدِيقَہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا وٽ هڪ سائل آيو، پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہا جن ان کي مانيءَ جو هڪ ٽڪرو عطا فرمائي ڇڏيو، پوءِ هڪ خُوش لباس (سُني لباس وارو) شخص آيو ته پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہا جن ان کي ويهاري ڪري کاڌو ڪارايو. ماڻهن ان فُرق جو سبب پُڇيو ته پاڻ ارشاد فرمايائون: رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جو فرمان آهي ”اَنْزِلُو النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ“ هر شخص سان ان جي دَرَجِي جي مُطابق سلوڪ ڪريو.

(سنن ابی داود، ڪتاب الادب، باب فی تنزیل الناس منازلهم، الحديث: ۴۸۴۲، ج ۴، ص ۳۴۳)

مهمان نوازي جا اقسام ۽ ان جا تقاضا:

منا منا اسلامي ڀائرو! اُمّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدَتُنَا عائشہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا جي عمل مان معلوم ٿيو ته ماڻهن جي مقام ۽ مرتبي جو لحاظ ڪندي انهن جي مهمان نوازي، خاطرِ تواضع ۽ تعظيم ۽ توقير ڪرڻ گهرجي. هر مهمان سان سندس حيثيت جي مُطابق سُلُوڪ ڪرڻ گهرجي، مهمانن ۾ ڪجهه ته اهي هوندا آهن جيڪي ڪلاڪ يا ٻن ڪلاڪن جي لاءِ ايندا آهن ۽ ڇانئ، پاڻي پيئڻ کان پوءِ هليا ويندا آهن ۽ ڪجهه جي لاءِ کاڌي پيتي جو خاص اِهتمام ضروري هوندو آهي، ڪجهه اهي هوندا آهن جن کي اسان شادي مُرادِي، عقيقي وغيره ڪنهن تقريب ۾ دعوت ڏئي ڪري خُود گُهرائيندا آهيون، ان ۾ امير ۽ غريب جي فرق جي بغير ڪارائڻ پيارڻ ۽ ويهارڻ ۾ سڀني جي لاءِ هڪ جهڙو اِهتمام ڪرڻ گهرجي، ائين نه ٿئي ته امير ۽ وڏا ماڻهو ته شاهانه انداز ۾ ويهن ۽ قسم قسم جا بهترين کاڌن مان لُطف اندوز ٿين، پر مُقلس (غريب) ۽ مُتوسِط ماڻهن کي عام کاڌا ڪارايا وڃن، ائين هرگز نه ڪرڻ گهرجي ته ان سان مُسلمانن جي دل سُڪي ٿيندي آهي. **حديث پاڪ** ۾ آهي: بَرُو کاڌو ان وليمي جو کاڌو آهي،

جنهن ۾ مال دار ماڻهون گهرايا وڃن ۽ فقيرن کي ڇڏيو وڃي (يعني نه گهرايو وڃي). (صحيح البخاري، ڪتاب النڪاح، باب من ترك الدعوة... إلخ، الحديث: ۵۱۷۷، ج ۳، ص ۲۵۵) ڪجهه مهمان پيئڻ، پيائڻ يا قريبي رشتيدار هوندا آهن، جيڪي ڪجهه ڏينهن جي لاءِ رهڻ ايندا آهن، انهن جي مهمان نوازي به ڪرڻ گهرجي.

حديث پاڪ ۾ آهي: جيڪو شخص الله **عَزَّوَجَلَّ** ۽ قيامت جي ڏينهن تي ايمان رکندو آهي، اهو مهمان جو اڪرام ڪري، هڪ ڏينهن رات اُن جو جائزو آهي (يعني هڪ ڏينهن ان جي پوري خاطر داري ڪري، حسب استطاعت ان جي لاءِ پُر ٽڪل ڪاڏا تيار ڪرائي) ۽ ضيافت 3 ڏينهن آهن (يعني هڪ ڏينهن کان پوءِ ماحضر (جيڪو گهر ۾ موجود هجي) پيش ڪري) ۽ 3 ڏينهن کان پوءِ صدقو آهي.

(صحيح البخاري، ڪتاب الأدب، باب إكرام الضيف... إلخ، الحديث: ۶۱۳۵، ج ۴، ص ۱۳۶)

ماڻهن جي مقام ۽ مرتبي جو خيال ڪندي هي ڳالهه به ملحوظ خاطر رکڻ گهرجي ته جيڪڏهن مهمان ڪو نڪ پرهيزگار يا عالم دين يا پير و مُرشد هجي، ته ان جي شان ۽ عظمت جي مطابق ان جي مهمان نوازي ڪئي وڃي. جيڪڏهن مذهبي شخصيت کي ڪنهن تقريب ۾ گهڙائڻو هجي ته سوچي سمجهي ڪري دعوت ڏني وڃي ته هي دعوت ان جي شان جي لائق به آهي يا نه، مثلاً شادي وغيره جي تقريب ۾ ناچ رنگ، عورتن جو بي پرده گهمڻ، جڏهن ته هي سڀني جي لاءِ حرام آهي پر هڪ عالم دين يا مذهبي شخص کي دعوت ڏيڻ، ان جي مرتبي جي توهين آهي. انهي لاءِ اسان کي گهرجي ته مهمانن جي مرتبي جي مطابق ان جي تڪريم ۾ ڪوتاهي نه ڪريون ۽ هر مُسلمان سان حسن سلوڪ سان پيش اچون، ڇو جو حُسن سلوڪ جي برڪت سان جتي پاڻ ۾ محبت جا چراغ روشن ٿيندا آهن، اُتي سُنّت تي عمل سان

گڏوگڏ ٻنهي جهانن جون پلايون به نصيب ٿينديون آهن.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

صحابيات جو اطاعت جو مقدس جذبو:

منا مٺا اسلامي ڀاڻرو! هڪ مُسلمان کي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جي هر هر حڪم جي تعميل ڪرڻ گهرجي ۽ پنهنجي هر عمل ۾ رسندن جي اتباع کي پيش نظر رکڻ گهرجي. حُضُور ﷺ جا تمام صحاباءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ اهي حضرات ته مَحَبَّتِ مُصْطَفِي جِي اَعْلِيٰ مَرْتَبِي تي فائز هئا، انهي لاءِ انهن جو هر عمل سُنَّتِ مُصْطَفِي جِي مُطَابِق هوندو هو ۽ اهي سرڪار مدينه ﷺ جي زُبانِ اقدس کان نڪرندڙ فرمان تي لازمي عمل ڪندا هئا. منقول آهي ته هڪ پيري شهنشاهِ مدينه، صاحبِ مُعْطَر پسينه ﷺ مسجد کان ٻاهر تشریف وٺي آيا ته ڏٺو ته رستي ۾ مرد ۽ عورتون ملي جلي ڪري هلي رهيا آهن. حُضُور ﷺ جن عورتن کي مُخاطَب ٿي ڪري فرمايو: **إِسْتَأْذِنَ فَإِنَّهُ لَيْسَ لَكُنَّ أَنْ تَحْفَقْنَ الطَّرِيقَ** يعني پوئتي رهو! توهان رستي جي وچ تان نه ٿيون هلي سگهو، **عَلَيْكُنَّ بِحَافَاتِ الطَّرِيقِ**، بلڪ هڪ طرف ٿي ڪري هلنديون ڪريو. ان کان پوءِ هي حال ٿي ويو ته عورتون ايتري قدر گهٽي (رستي) جي ڪناري کان هلنديون هيون جو انهن جا ڪپڙا ديوارن سان لڳندا هئا. (سنن ابی داود، باب فی مشی النساء مع الرجال فی الطريق، الحديث: ۵۲۷۲، ج ۴، ص ۴۷۰)

منا مٺا اسلامي ڀاڻرو! بيان ڪيل واقعي ۾ اسان جي لاءِ بهترين دَرَسِ مَوْجُود آهي ته انهن صحابيات رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُنَّ کي نبي ڪريم ﷺ جن صرف هڪ پيري فرمايو ”پٺيان رهو! توهان رستي جي درميان کان نه گذرو“ ته انهن ان حڪم جي اهڙي تعميل ڪئي جو ديوارن سان لڳي ڪري هلڻ سان انهن

جا ڪپڙا اٽڪجي ويندا هئا. شيخ طريقت، آمير اهلِ سنّت حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** هن زماني جي مُسلمانن ۾ ملندڙ بي حياتي تي افسوس جو اظهار ڪندي فرمائن ٿا: اڄ اڪثر مسلمان عورتن، مردن سان ڪلهو ڪلهي ۾ ملائي هلڻ جي ناپاڪ ارادي ۾ حيات جي چادر لاهي اُڇلائي ڇڏي آهي ۽ هاڻي، پرڪشش ساڙهين، نيم عرياني گهگرڻ، مردانه لباس جيان ۽ مردن وانگر وار رکي شادي هالن، هوتلن، تفريح گاهن ۽ سينيما گهرن ۾ پنهنجي آخرت برباد ڪرڻ ۾ مشغول آهن. اڄ جو نادان مسلمان T.V، V.C.R ۽ INTERNET تي فلمون ڊراما هلائي، بيهوده فلمي گانا جهونگاري، شادين ۾ دانس جون محفلون جمائي، ڪافرن جي پيروي ۾ ڏاڙهي ڪوڙائي، ڪافرن جهڙو بي حياتي وارو لباس بدن تي پائي، اسڪوٽر جي پويان بي پرده گهرواريءَ کي ويهاري، بي حيا گهرواريءَ کي ميڪ اپ ڪرائي مردن ۽ عورتن جي گڏيل تفريح گاهه ۾ وٺي وڃي خود پنهنجي هٿن پنهنجي لاءِ جهڻ ۾ وڃڻ جا اعمال ڪري رهيو آهي. حضرت علامه مولانا سيد محمد نعيم الدين مراد آبادي **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَامِي** فرمائن ٿا: يعني عورتون گهر جي اندر هلڻ ڦرڻ ۾ به پير ايتري قدر آهستي رکن جو انهن جي زيور جي جهنڪار ٻڌڻ ۾ نه اچي، ان ڪري گهرجي ته عورتون وڃندڙ **جهانجهر** نه پائن.

حديث شريف ۾ آهي: ”اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ أَنْ قَوْمٌ جِي دَعَا قَبُولَ نَاهِي فرمائيندو جنهن جون عورتون **جهانجهر** پائينديون هجن.“ (تفسيرات آحمديه ص ۵۶۵) ان مان سمجهڻ گهرجي ته جڏهن زيور جو آواز دعا قبول نه ٿيڻ جو سبب آهي ته خاص عورت جو (پنهنجو) آواز (جيڪو بنا شرعي اجازت جي غير مردن تائين پهچي) ۽ ان جي بي پردگي ڪيڏي نه رب تعاليٰ جي ڏم جو سبب بڻجندي، پردي جي معاملي ۾ بي پرواهي تباهيءَ جو سبب آهي.

(خزائنُ العرفان ص ۶۵۶، پردے کے بارے میں سوال جواب: ۴)

منا منّا اسلامي پائرو! يقينًا بي پردگي، تباهي ۽ بربادي جو وڏو سبب آهي. پر افسوس! جو اسان ان جي ڪا پرواه ناهي. حُدارا! پنهنجي آخرت جي فڪر ڪريو! ۽ پنهنجي عورتن ۽ محارم کي پردي جي ترغيب ڏياريو! جيڪي ماڻهو طاقت رکڻ جي باوجود پنهنجي عورتن ۽ محارم کي بي پردگي ۽ کان منع نه ڪن، اُهي ”ڏيوٺ“ آهن. رحمتِ عالميان ﷺ جو فرمان عبرت نشان آهي: ”تي شخص ڪڏهن به جنت ۾ داخل نه ٿيندا، ڏيوٺ ۽ مردانه طريقو اختيار ڪرڻ واري عورت ۽ شراب پيئڻ جو عادي.“ (مجمع الزوائد ج ۳ ص ۵۹۹ حديث ۷۷۲۲)

حديثِ پاڪ ۾ مَوْجود لفظ ”ڏيوٺ“ جي باري ۾ حضرت علامه علاء الدين حصڪفي رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائن ٿا: ”ڏيوٺ“ اهو شخص آهي جيڪو پنهنجي گهرواري يا ڪنهن محرم تي غيرت نه ڪائي. (دُرِّمُخْتَار ج ۶ ص ۱۱۳) انهي لاءِ مٺي مٺي آقا، مڪي مدني مُصْطَفِي ﷺ جي اطاعت ڪريو! خود به بدنگاهي کان بچو ۽ پنهنجي گهروارن کي به پردي جي تلقين ڪريو! گهر ۾ شرعي پردو رائج ڪرڻ جو هڪ طريقو هي به آهي ته پنهنجي گهر وارن کي دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته ڪريو! انهن کي پنهنجي علاقي ۾ ٿيڻ واري دعوتِ اسلامي جي اسلامي پيڙن جي هفتيوار سُنتن پري اجتماع ۾ موڪليندا ڪريو.

مدرسة المدينة للبنات ۾ قاريه اسلامي پيڙن مدني منين کي فِي سَبِيلِ اللهِ قرآن پاڪ حفظ ۽ ناظره جي مُقت تعليم ڏينديون آهن. مدرسة المدينة بالغات ۾ وڏي عمر جي اسلامي پيڙن کي اسلامي پيڙن گهرن ۾ اجتماعي طور تي فِي سَبِيلِ اللهِ قرآن پڙهائينديون، نماز، دُعائون ۽ انهن جا مخصوص مسائل وغيره سيکارينديون آهن. مدرسة المدينة للبنات آن لائن ۾ اسلامي پيڙن،

اسلامي پيڻون کي بذريعه انٽرنيٽ دُرست ادائينگي سان گڏ قرآنِ ڪريم پڙهائينديون آهن ۽ انهن جي سنّت جي مطابق تربيت ڪنديون آهن. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
عَزَّوَجَلَّ ڪم و بيش 72 ملڪن ۾ طلبه و طالبات انٽرنيٽ جي ذريعي قرآنِ ڪريم جي تعليم حاصل ڪري رهيون آهن.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي مدرسه المدينه بالغان ۽ بالغات ۾ 12 هزار کان وڌيڪ طلبه ۽ طالبات آهن.

پهڻي هه آرڙو تعليم قرآن عام هو جائے
تلاوت کرنا صُبح و شام میرا کام هو جائے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اسلامي پائر خود به هفتيوار سُنَن پري اجتماع ۽ هفتيوار اجتماعي طور تي ڏٺو ويندڙ مدني مذاڪري ۾ اول تا آخر شرڪت فرمائيندا ڪريو. اِنْ شَاءَ اللَّهُ
عَزَّوَجَلَّ ان جي برڪت سان خود ئي اطاعتِ مِصْطَفِي ڪرڻ، گناهن کان بچڻ ۽ شريعت جي احڪامن تي عمل ڪرڻ جو ذهن بڻجندو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

شادي ڪري وٺو!

منا منا اسلامي پائرو! صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان ۾ اطاعتِ رسول جو اهڙو جذبو هو جو سرڪار صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي هر حڪم تي اڪيون بند ڪري عمل ڪندا هئا، حضرت ربيعہ اسلمي رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته مون کي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خِدْمَت گذاري جو شَرَف حاصل ٿيو، هڪ ڏينهن نبي

ڪريم ﷺ جن ارشاد فرمايو: اي ربيعه تون شادي ڇو نه ٿو ڪري
 ونين؟ مون عرض ڪيو يارسول الله ﷺ آئون شادي نه ٿو ڪرڻ
 چاهيان، ڇو جو هڪ ته مون وٽ ايترو مال ۽ اسباب ناهن جو هڪ عورت
 جون ضرورتون پوريون ڪري سگهان ۽ ٻيو هي ته مون کي هي ڳالهه پسند
 ناهي ته ڪا شيءِ مون کي توهان کان پري نه ڪري ڇڏي. نبي ڪريم ﷺ
 عليه وآله وسلم جن مون کان اعراض فرمايو ۽ آئون خدمت ڪندو رهيس. ڪجهه
 عرصي کان پوءِ حضور ﷺ جن ٻيهر ارشاد فرمايو: ربيعه تون شادي
 ڇو نه ٿو ڪري ونين؟ مون عرض ڪيو يارسول الله ﷺ آئون
 شادي نه ٿو ڪرڻ چاهيان، ڇو جو هڪ ته مون وٽ ايترو مال ۽ اسباب ناهي
 جو هڪ عورت جون ضرورتون پوريون ڪري سگهان ۽ ٻيو هي ته مون کي
 هي ڳالهه پسند ناهي ته ڪا شيءِ مون کي توهان کان پري نه ڪري ڇڏي، نبي
 ڪريم ﷺ جن مون کان اعراض فرمايو، پر پوءِ مون سوچيو ته
 رسول الله ﷺ مون کي وڌيڪ سڃاڻين ٿا ته دنيا ۽ آخرت ۾
 منهنجي لاءِ ڪهڙي شيءِ بهتر آهي، جيڪڏهن هاڻي سرڪار ﷺ
 جن فرمايو ته چوندس نيڪ آهي، يارسول الله توهان مون کي جيڪو چاهيو
 حڪم ڏيو. جيئن ته جڏهن تين پيري حضور ﷺ جن ارشاد فرمايو
 ته ربيعه شادي ڇو نه ٿو ڪري ونين؟ تو مون عرض ڪيو: ڇو نه، پوءِ نبي
 ڪريم ﷺ جن انصار جي هڪ قبيلي جو نالو وٺي ڪري فرمايو،
 ان وٽ هليو وڃ ۽ ان کي چئجان! مون کي رسول الله ﷺ جن
 موڪليو آهي ته فلان عورت سان منهنجي شادي ڪري ڇڏيو. جيئن ته آئون
 ان وٽ ويس ۽ سرڪار ﷺ جو پيغام ٻڌايو ته ان ماڻهن وڏي
 شاندار طريقي سان منهنجو استقبال ڪيو ۽ چوڻ لڳا، نبي ڪريم ﷺ

واله وسَلَّمَ جو قاصد پنهنجي ڪم جي بغير نه واپس موٽڻ گهرجي. پوءِ انهن ان عورت سان منهنجو نڪاح ڪري ڇڏيو ۽ وڏي شفقت ۽ مهرباني سان پيش آيا ۽ ڪو دليل به طلب نه ڪيئون.

(المسند لامام احمد بن حنبل، حديث ربيعة بن كعب الاسلمي رضى الله عنه، حديث: ۱۶۵۷۷، ج ۵، ص ۵۶۹)

منا مٺا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ۾ اطاعتِ رسول جو ڪهڙو جذبو هوندو هو جو شادي جهڙي نازڪ معاملي ۾ به ڪو دليل گهرڻ بغير صرف رسولُ الله ﷺ جي پيغام کي ٻڌي ڪري پنهنجي نياڻي جي شادي، حضرت ربيعه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سان ڪري ڇڏي. ان واقعي مان هي درس مليو، اسان جنهن سان پنهنجي ٻارن جي شادي ڪريون، ڀلي غريب هجي، پر نماز، روزي، سُنَن تي عمل ۽ تقويٰ ۽ پرهيزگاري جهڙي صفتن جا حامل ضرور هئڻ گهرجي. پر افسوس! اسان جي مُعاشري ۾ صرف حُسن و جمال ۽ مال و مَنال ۽ دُنيوي جاه و جلال ڏسي ڪري شادي ڪئي ويندي آهي ۽ اهڙي شادي ڪڏهن ڪڏهن ته خانہ بربادي جو سبب بڻجندي آهي. تنهنڪري شادي سيرت ۽ ڪردار تي خُصوصي نظر رکڻ گهرجي جيئن ته، فرمانِ مصطفيٰ ﷺ ﷺ: جنهن عورت سان ان جي عزت جي سبب سان نڪاح ڪيو، ته الله تعاليٰ ان جي ڏَلَّت کي وڌائي ڇڏيندو، جنهن عورت جي مال و دولت (جي لالچ) جي سبب سان نڪاح ڪيو، الله تعاليٰ ان جي عُربت ۾ اضافو ڪندو، جنهن عورت جي حَسَبِ نَسَب (يعني خانداني وڌائي) جي بنا تي نڪاح ڪيو، الله ﷻ ان جي گهٽياپن کي وڌائي ڇڏيندو ۽ جنهن صرف ۽ صرف ان لاءِ نڪاح ڪيو ته پنهنجي نظر جي حفاظت ڪري، پنهنجي شرمگاه کي محفوظ رکي، يا صلہ رحمي (رشتيدارن سان سنو سُلُوك) ڪري، ته الله ﷻ ان جي لاءِ عورت ۾ برڪت ڏيندو ۽ عورت جي لاءِ مرد ۾

برکت ڏيندو. (المعجم الاوسط: الحديث ۲۳۴۲، ج ۲، ص ۱۸)

تنهنڪري اسان کي به مال ۽ دولت حاصل ڪرڻ ۽ دُنيوي فائدا حاصل ڪرڻ جي بجائي دينداري ۽ پرهيزگاري کي پيش نظر رکندي ديني اعتبار سان چڱن ماڻهن ۾ شادي ڪرڻ گهرجي ۽ پنهنجي دُنيا ۽ آخرت بهتر بنائڻ جي لاءِ تمام مُعاملن ۾ نبي ڪريم ﷺ جي اطاعت ڪرڻ گهرجي. حضور ﷺ جي اطاعت ۽ فرمانبرداري جو درس ڏيندي صحابهءِ ڪرام عليهمُ الرضوان جن زمانه جاهليت جون اهي تمام فضول رسمون ختم ڪري ڇڏيون، جن تي وڏي عرصي کان عمل جاري هو.

ڪاش! صحابهءِ ڪرام عليهمُ الرضوان جي صدقي ۾ اسان کي به پنهنجي آقا محمد رسول الله مڪي مديني واري مصطفیٰ، ڪعبي جي بدرالجي، طيبه جي شمسُ الضحيٰ ﷺ جي اطاعت جو جذبو نصيب ٿي وڃي، صرف زباني دعوائن کان نڪري ڪري، ڪاش! اسان عملي طور تي سچا عاشق رسول بڻجي وڃون، اميرِ اهلستنت دامت بَرَڪاتُهمُ العالیه فرمائن ٿا:

ياد رکندا سڄي جهوڙا مت ڪهي دامنِ مصطفیٰ عاشقانِ رسول
رحمتِ ڪبريا تم په هو دامنا هه بهاري دعا عاشقانِ رسول
تم په فضلِ خدا، رحمتِ مصطفیٰ هو بروزِ جزا عاشقانِ رسول
ڪاش! دنيا ۾ تم دو بفضلِ خدا ڏس کا ڏنکا بجا عاشقانِ رسول
تم په هو قبر ۾ هر جگه حشر ۾ سايه مصطفیٰ عاشقانِ رسول

عاشق رسول کي دُعائن سان نوازڻ کان پوءِ اميرِ اهلستنت دامت بَرَڪاتُهمُ العالیه تنبيه ڪندي فرمائن ٿا:

بے نمازی رہیں کچھ نہ روزے رکھیں
 عالموں پر ہنسیں، پجھتیاں بھی کسئیں
 جو کہ گانے سنیں، فلم بین کریں
 بد نگاہی کریں، بد کلامی کریں
 کھائیں رزقِ حرام، ایسے ہیں بد لگام
 عہد توڑا کریں، جھوٹ بولا کریں
 جو ستاتے رہیں دل دکھاتے رہیں
 چغلیوں تھمتوں، میں جو مشغول ہوں
 گالیاں جو بکس عیب بھی نہ ڈھکیں
 داڑھیاں جو منڈائیں کریں غیبتیں
 کاش! عطار کا طیبہ میں خاتمہ
 اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 ہو کرو یہ دُعا عاشقانِ رسول

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

چوتھین دینھن ئی خوشبولگائی ورتی:

منقول آھی تہ دُور جاہلیت ۾ کنھن جی مری وچٹ تی کیترن دینھن
 تائین نوحہ کرڻ، سوڳ مَنائڻ عام معمول هو. ایستائین جو اسلام کان
 پھریان عرب ۾ بیوہ عورت مڙس جی انتقال کان پوءِ هڪ سال تائین بُری
 مکان، بُری لباس ۾ رهنديون هیون ۽ سڀني گھروارن کان علیحدگی اختیار
 کنديون هیون. (مرآة المناجیح، ۵/۱۵۱) ۽ اهڙي طرح هڪ سال تائین سوڳ کنديون

هيون. پر اسلام کان پوءِ تاجدارِ انبياء ﷺ جن مڙس کان علاوه ٻين رشتيدارن جي (انتقال تي) سوڳ جي لاءِ تي (3) ڏينهن مقرر فرمايا. (صحابه ڪرام کا عشقِ رسول: ۲۳۰) جڏهن ته زال پنهنجي مڙس جي وفات تي عدت جي مدت (چار مهينا ڏه ڏينهن) تائين سوڳ ۾ رهندي. البته ڪنهن قريبي (رشتيدار) جي مري وڃڻ تي عورت کي تن (3) ڏينهن تائين سوڳ ڪرڻ جي اجازت آهي ان کان وڌيڪ جي (اجازت) ناهي. (رد المحتار، ڪتاب الطلاق، فصل في المراء، ج ۵، ص ۲۲۳)

تن (3) ڏينهن کان وڌيڪ سوڳ ڪرڻ جي هي رسم زمانه جاهليت ۾ جڏهن ته وڏي عرصي کان رائج هئي پر جڏهن رسولُ الله ﷺ جن ان کان منع فرمائي ڇڏيو، ته صحابيائت رضى الله تعالى عنهن جو ان تي عمل ڪرڻ مثالي هو. جيئن ته جڏهن حضرت زينب بنت جحش رضى الله تعالى عنها جي پاءُ جو انتقال ٿي ويو، ته چوڻي ڏينهن انهن خوشبو لڳائي ۽ چيو ته مون کي خوشبو جي ضرورت نه هئي، پر مون سرڪار ﷺ کان مبَر تي ٻڌو آهي ته ڪنهن مسلمان عورت کي مڙس کان علاوه تن (3) ڏينهن کان وڌيڪ ڪنهن جو سوڳ جائز ناهي، ان لاءِ هي ان حڪم جي تعميل هئي. (سنن ابى داود، ڪتاب الطلاق، باب احوال المتوفى عنها زوجها، الحديث: ۲۲۹۹، ج ۲، ص ۴۲۲) اهڙي طرح جڏهن حضرت ام حبيب رضى الله تعالى عنها جي والد جو انتقال ٿيو ته انهن تي (3) ڏينهن کان پوءِ پنهنجي رُخسارن (ڳلن) تي خوشبو هڻي ۽ چيو! مون کي ان جي ضرورت نه هئي، صرف ان حڪم جي تعميل مقصود هئي.

(سنن ابى داود، ڪتاب الطلاق، باب احوال المتوفى عنها زوجها، الحديث: ۲۲۹۹، ج ۲، ص ۴۲۲)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

سوڳ ڪرڻ ڪيئن آهي؟

منا مٺا اسلامي ڀائرو! ان واقعي مان جتي هي معلوم ٿيو ته صحابيائت رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْهُنَّ اطاعتِ رسول جي جذبي کان سرشار ۽ دل و جان سان اللہ عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي پياري رسول ﷺ جون اطاعت گذار هيون، اُتي هي به معلوم ٿيو ته اسلام ۾ سوڳ جي مُدت تي (3) ڏينهن آهي، پر جنهن عورت جو مڙس فوت ٿي وڃي ته اها چار (4) مهينا ڏھ (10) ڏينهن تائين سوڳ ۾ رهندي. عام طور تي ڏٺو ويو آهي ته اڄ جيڪڏهن ڪنهن گهر ۾ ميت ٿي وڃي ته افسوس صد افسوس! علمِ دين کان ڏوري جي سبب ڪيترن ئي غير شرعي ڪمن جو ارتڪاب ڪيو ويندو آهي، جيئن نوح يعني ميت جا اوصاف (خوبيون) مُبالغِي سان گڏ (خوب وڌائي چڙهائي ڪري) بيان ڪري آواز سان روئڻ جنهن کي بَيْن (ب) چوندا آهن، بِالْاِجْمَاع حرام آهي. اهڙي طرح واوليو، وَاْمُصِيبَتَاهُ (يعني هاءِ مُصِيبَت) چئي ڪري رڙيون ڪرڻ، گريبان ڦارڻ، منهن تي ڌڪ هڻڻ، وار کولڻ، مٿي تي مٿي وجهڻ، ڇاتي ڪوٽڻ، ران تي هٿ هڻڻ هي سڀ جاهليت جا ڪم آهن ۽ حرام (آهن اهڙي طرح) آواز سان روئڻ منع آهي. (بهار شريعت، ۱/۸۵۵، ۸۵۴، ڪفرية ڪلمات ڪے بارے میں سوال جواب، ص ۴۹۶) حالانڪ اهڙي صورت ۾ صبر سان ڪم وٺڻ گهرجي ۽ ان کي اللہ عَزَّوَجَلَّ جي طرف کان آزمائش سمجهي ڪري ان تي راضي رهڻ گهرجي. پر افسوس! گهر وارا ۽ آس پڙوس جا ماڻهو بالخصوص عورتون زور زور سان روئينديون رڙيون ڪنديون آهن. جيڪڏهن ڪو صَبَر و ضَبْط سان ڪم وٺندي انهن جو ساٿ نه ڏي ته ان تي طَعْن و تشنيع جا تير و سائيندي هن طرح جي گفتگو ڪئي ويندي آهي ته ان کي ڏسو ڪهڙو سخت دل آهي ”جوان“ ميت تي به اکين ۾ هڪ لڙڪ ناهي

آيو. ائين هڪ مُسلمان جي باري ۾ بدگماني ۽ ان جي دل آزاري جو گناه به ڪيو ويندو آهي.

ياد رکو! بتقاضاِ بشریت وفات تي غمگين ٿي وڃڻ، چهري کان غم جو ظاهر ٿيڻ، اهڙي طرح بلا آواز (بغير آواز جي) روئڻ وغيره منع نه آهي. ها! ان حالت ۾ شريعتِ مَطْهُرَہ جي خلاف وَرزي منع آهي. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي به شريعت جي پاسداري ڪندي پنهنجي آخرت بهتر بڻائڻ جي توفيق عطا فرمائي

اٰمِيْنَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّد

ڪهڙن ڪمن ۾ اطاعت لازم آهي؟

منا منا اسلامي ڀائرو! نبي ڪريم، روفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جو حڪم مڃڻ اطاعتِ مَصْطَفِيٰ چيو ويندو آهي. اطاعت ۾ هر اهي ڪم شامل آهن، جنهن کان بچڻ جو حڪم آهي ۽ اهي ڪم به داخل آهن جنهن کي ڪرڻ جو حڪم ارشاد فرمايو آهي. جهڙي طرح نماز پڙهڻ، زڪوة ڏيڻ، روزو رکڻ ۽ ٻيا نيك ڪم ضروري آهن، اهڙي طرح ڪوڙ، غيبت، چُغلي، موسيقي وغيره گناهَن کان اجتناب به لازم آهي. پر افسوس! صَد افسوس! اڄ مُسلمان دين کان دُوري جي سبب الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رَسول صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جي اطاعت ۽ فرمانبرداري کي ڇڏي ڏنو، شايد انهيءَ سبب مُعاشري ۾ گناه عام ٿي رهيا آهن. جنهن طرف نظر ڪڍو ته بي عملي، بي راه روي ۽ سُنَن جي خلاف وَرزي جا دل سوز نظارا آهن. نمازون ڇڏڻ، گاريون ڏيڻ، تهمتون لڳائڻ، بدگمانيون ڪرڻ، غيبتون ڪرڻ، ماڻهن جا عيب ڳولھڻ جي جُستجو ۾ رهڻ،

معلوم ٿيڻ ته ان جي عيبن کي ظاهر ڪرڻ، ڳالهه ڳالهه تي ڪوڙ ڳالهائڻ، ڪوڙا وعدا ڪرڻ، ڪنهن جو مال ناحق کائڻ، فلمون ڊراما، گانن باجن جي نشي ۾ مخمور رهڻ، سرعام سُود ۽ رشوت جو ڏيڻ وٺڻ، ماءُ پيءُ جي نافرمانِي ڪرڻ، غرور ۽ تڪبر، حسد ۽ رڳاڪاري ۽ بغض ۽ ڪيني جهڙا بي شمار گناه عام آهن. ياد رکو! هڪ ڏينهن مَوْتِ اسان جو رشتو حياتي کان مُنْقَطِع (ختم) ڪري اسان کي سينگاريل ۽ آرامده ڪمرن جي نِزَم ۽ آرام ده گديلن کان کڻي ڪري قبر جي مٽي تي سُمهاري ڇڏيندي، پوءِ پڇتائڻ سان ڪجهه هت نه ايندو. تنهنڪري ان ساعتن کي غنيمت سمجهندي گناهن کان سڄي توبه ڪريون! ۽ نيڪين ۾ وَقت گذاريون. اچو ته! اطاعتِ مُصطفيٰ جو جذبو پيدا ڪرڻ جي سڄي نيت سان ڪجهه فرامين مُصطفيٰ ﷺ ٻُڌون ٿا:

فضائل تي مُشتمل فرامين مُصطفيٰ ﷺ:

- (1) الله ﷻ جي ويجهو سڀ کان زياده پسنديده ڪم، نماز کي ان جي وَقت تي ادا ڪرڻ ۽ والدين سان نيڪي ڪرڻ آهي. (الجامع الصغير: ۱۸/۱، حديث: ۱۹۶)
- (2) الله ﷻ جي ويجهو فرائض کان پوءِ سڀ کان وڌيڪ پسنديده ڪم ڪنهن اسلامي پاء جي دل ۾ خوشي داخل ڪرڻ آهي. (الجامع الصغير: ۱۹/۱، حديث: ۲۰۰)
- (3) الله ﷻ جي ويجهو سڀ کان پسنديده گهر اهو آهي، جنهن ۾ يتيم کي عزت ڏني وڃي. (الجامع الصغير: ۲۰/۱، حديث: ۲۱۹)
- (4) ڪو پنهنجي مُسلمان پاء کي ان کان وڌيڪ اَفضَل فائدو نٿو ڏئي سگهي ته ان تائين ڪا چڱي ڳالهه پهچي ته اهو پنهنجي پاء تائين پهچائي.

(جامع بيان العلم و فضله، باب دعاء رسول الله لمستمع العلم و حافظه و مبلغه، الحديث: ۱۸۵، ص ۶۲)

(5) چڱي ڳالهه کان علاوه پنهنجي زبان کي روڪي رک، اهڙي طرح تون شيطان تي غالب اچي ويندي.

(الترغيب والترهيب، ڪتاب الادب وغيره، باب الترغيب في الصمت... الخ، رقم ۲۹، ج ۳، ص ۳۴۱)

(6) مؤمنن ۾ ڪامل ترين شخص اهو آهي، جيڪو وڌيڪ چڱي اخلاق وارو آهي ۽ توهان مان بهترين شخص اهو آهي جيڪو پنهنجي اهل خانہ (گهروارن) جي معاملي ۾ بهتر هجي.

(جامع ترمذی، ڪتاب الايمان، باب ما جاء في استكمال الايمان وزيادته ونقصانه، رقم ۲۶۲۱، ج ۲، ص ۲۷۸)

(7) جيڪو پنهنجي ڪنهن ڀاءُ جي ڪنهن عيب کي ڏسي وٺي ۽ ان جي پردہ پوشي ڪري ته الله عزوجل ان کي ان پردہ پوشي جي سبب جنت ۾ داخل فرمائيندو. (المعجم الكبير مسند عقبه بن عامر، رقم ۷۹۵، ج ۱، ص ۲۸۸)

(8) جنهن جي مال يا جان ۾ مصيبت آئي، پوءِ ان کي پوشيده رکيائين ۽ ماڻهن تي ظاهر نه ڪيائين ته الله عزوجل تي حق آهي ته ان جي مغفرت فرمائي ڇڏي. (المعجم الاوسط للطبراني، ج ۱، ص ۲۱۲، حديث: ۷۳۷)

وعیدن تي مشتمل فرامينِ مُصْطَفِي ﷺ:

سرڪار ﷺ جن گناهن جي مذمت بيان فرمائي ۽ بچڻ جو حڪم ڏنو، ان کان به بچڻ اطاعتِ رسول آهي، اچو ته ! ان متعلق به ڪجهه فرامينِ مُصْطَفِي ﷺ ٻڌون ٿا :

(1) ٻه شخص اهڙا آهن جن جي طرف الله عزوجل قيامت جي ڏينهن نظرِ رحمت نه فرمائيندو، قطع رحمي ڪرڻ وارو ۽ بُرو پاڙيسري. (الجامع الصغير: ۱/۱۷، حديث: ۱۶۲)

(2) ظلم کان بچو! ان لاءِ جو اهو قيامت جي اونڌاھ مان آهي.

(الجامع الصغير: ۱/۱۵، حديث: ۱۳۶)

(3) فُحْشُ گُوئي سخت دلي مان آهي ۽ سخت دلي باه ۾ آهي.

(سُنُّ التَّرْمِذِي ج ۳ ص ۲۰۶ حديث ۲۰۱۶)

(4) بُعْضُ رڪُڻ وارن کان بچو، ڇو جو بُعْضُ دِين کي تباه ڪري ڇڏيندو آهي.

(كنز العمال، الحديث: ۵۴۸۶، ج ۳، الجزء الثالث، ص ۲۸)

(5) جيڪو مُسلمان عهد شڪني ۽ وعده خلافي ڪري، ان تي الله عَزَّوَجَلَّ ۽

فرشتن ۽ تمام انسانن جي لعنت آهي ۽ ان جو نه ڪو فرض قبول ٿيندو نه

نفل. (صحيح البخاري، كتاب الجزية والمواذعة، باب اثم من عاهد ثم غدر، الحديث ۳۱۷۹، ج ۲، ص ۳۷۰)

(6) جيڪو ڪنهن مؤمن کي ضَرَر (نقصان) پهچائي يا ان سان مَڪَر ۽ ڌوڪي

بازي ڪري اهو مُلْعُون آهي.

(سنن الترمذی، كتاب البر والصلة، باب ما جاء في الخيانة والغش، الحديث: ۱۹۴۸، ج ۳، ص ۳۷۸)

(7) جيڪو پنهنجي ڪنهن مُسلمان ڀاءُ کي ان جي ڪنهن اهڙي گُناه تي عار

ڏياريندو، جنهن کان اهو توبه ڪري چڪو هجي ته، عار ڏيارڻ وارو ان وقت

تائين نه مرنديو جيستائين اهو خود ان گُناه کي نه ڪري وٺي.

(احياء علوم الدين، كتاب آفات اللسان، الآفة الحادية عشر السخرية والاستهزاء، ج ۳، ص ۱۶۳)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مَنا مَنا اسلامي ڀائرو! جيڪڏهن اسان به بيان ڪيل فرامين مُصطفيٰ ﷺ

عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي عمل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃون ته اِن شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ اسان جي

زندگي ۾ به نيڪين جي مدني بهار اچي ويندي ۽ گُناهن پري زندگي کان

ڇٽڪارو ملي ويندو. اچو ته! اسان به پنج نمازون باجماعت پڙهڻ، والدين ۽

تمام مُسلمانن سان حُسن سُلُوك ڪرڻ، مُسلمانن جي دل آزاري کان بچڻ، ان

جو دل خوش ڪرڻ، يتيمن تي شفقت ۽ حسبِ استطاعت، اهل و عيال جي

مدني تربيت ڪرڻ، مسلمانن کي چڱيون ڳالهيون ٻڌائڻ، ان جي پرده پوشي ڪرڻ، مُصِيبَت تي صَبَر ڪرڻ، ظَلَم ۽ زِيادتي، فُحْش گوئي، بُعْض ۽ ڪينو، وعده خلافي، ڌوڪي ڏيڻ وغيره گناهن کان بچڻ جي حُود به نيت ڪريون ٿا ۽ ٻين کي به بچائينداسين. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**. ان کان علاوه دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه به ڪتاب ”جَنّتَ ميں لے جانے والے اعمال ۽ ”جَنّمَ ميں لے جانے والے اعمال“ جو مُطالعو ڪريو ۽ نيڪين ۾ رَعْبَت ۽ استقامت حاصل ڪرڻ جي لاءِ هر مهيني تي (3) ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر ۽ مدني انعامات تي به ڪريو.

مجلس مدني انعامات جو تعارف:

منا مٺا اسلامي ڀائرو! شيخ طريقت، امير اهل سنت، **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** جي خواهشن جي عين مطابق اسلامي ڀائر، اسلامي پيڙهن ۽ جامعات المدينه و مدارس المدينه جا طلبه ۽ طالبات کي باعمل بنائڻ جي لاءِ، مَدَنِي انعامات تي عمل جي ترغيب ڏيارڻ جي لاءِ تبليغِ قرآن و سُنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي تحت مَجْلِس مَدَنِي انعامات جو قيام عمل ۾ آيو. پاڻ **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** فرمائن ٿا: ڪاش! ٻين فرائض و سُنتن جي بجا آوري سان گڏوگڏ تمام اسلامي ڀائر ۽ اسلامي پيڙهن ان مَدَنِي انعامات کي به پنهنجي زندگي جو دستورُ العمل بڻائي وٺن ۽ تمام ذمّ دارانِ دعوتِ اسلامي به پنهنجي پنهنجي حَلَقِي ۾ ان (مَدَنِي انعامات جا رسائل) کي عام ڪن ۽ هر مسلمان پنهنجي قَبَر و آخرت جي بهتري جي لاءِ ان مَدَنِي انعامات کي اخلاص سان اپنائي ڪري **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جي فضل و ڪرم سان جَنّتُ الفردوس ۾ مَدَنِي حبيب **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

جو پاڙيسري بنجڻ جو عظيم ترين انعام حاصل ڪري .“

توهان جي خواهش جي پيش نظر مَجْلِسِ مَدَنِي انعامات جي تمام ذمہ داران کي تاڪيد ڪئي ويندي آهي ته ذيلي حلقي، حلقي، علاقي، ڊويزن ۽ ڪابينہ سطح جي تمام ذمہ داران ۽ بين اسلامي پائرن سان گڏوگڏ ذيلي حلقي جو جدول بڻائين. اسلامي پائرن وٽ وڃي وڃي ڪري انفرادي ڪوشش ڪري مَدَنِي انعامات جو رسالو پيش ڪندي، ان تي عمل ڪرڻ جو ذهن بنائين، فڪرِ مدينہ ڪرڻ جو طريقو سمجھائين، تيار ٿي وڃڻ وارن جا نالا لکن، ذيلي ذمہ دار وٽ ذيلي، حلقي ذمہ دار وٽ حلقي ۽ علائقي / شهر ذمہ دار وٽ علائقي / شهر جي (ذمہ داران ۽ اهلِ محَبَّت) اسلامي پائر جي فهرست موجود هجي، هي تمام ذمہ داران، ان اسلامي پائرن سان رابطو رکن پوءِ انهن کي فڪرِ مدينہ ڪرڻ جي ياد دهاني به ڪرائيندا رهن.

اچو ته! اسان به نيڪي جي ڪمن ۾ اڳتي وڌي ڪري حصو وٺون ۽ مَدَنِي انعامات تي نه صرف خود عمل ڪريون بلڪه بين اسلامي پائرن کي ان جي ترغيب ڏياري ڪري بي شمار ثواب ڪمايون!

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو:

منا مٺا اسلامي پائرو! اڄ اسان اطاعتِ مُصْطَفِي صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم جي مُتَعَلِّق بيان پڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي:

➤ يقيناً هڪ مسلمان جي لاءِ دين ۽ دنيا جي پلايون حاصل ڪرڻ جو بهترين

سُخُو اطاعتِ مُصْطَفِي ﷺ ئي آهي.

➤ پنهنجي سمورن مُعاملن کي اطاعتِ مُصْطَفِي ﷺ جي سانجي ۾ لاهڻ وارو ئي دُنيا ۽ آخرت ۾ ڪامياب آهي.

➤ صحابہ ڪرام عَلَیْهِمُ الرِّضْوَانُ جو مُقَدَّس ڪردار به اسان جي لاءِ مَشلِ راھ آهي ته ان هستين به پنهنجي پوري زندگي نبي ڪريم ﷺ جِي اطاعت ۾ گذاري ڇڏي ۽ حُضُور ﷺ جنهن ڪم جو حڪم نه به ڏنو، پوءِ به ان نُفُوسِ فُڌِسيہ، حُضُور ﷺ جي هر ادا کي لازِمُ الْعَمَلِ ڄاڻيندي اُن تي عمل ڪيو.

➤ الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي پنهنجو ۽ پنهنجي حبيب ﷺ جو مُطيع ۽ فرمانبردار بڻائي ۽ هر بُري ڪم کان بچڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْن بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْن ﷺ

ٻارنهن مَدَنِي ڪمن مان هفتيوار هڪ مَدَنِي ڪم ”هفتيوار اجتماع“:

منا منا اسلامي ڀائرو! گناهن پري زندگي کان تائب ٿي ڪري نيڪي ڪرڻ ۽ نيڪي جي دعوت کي عام ڪرڻ جي لاءِ ذيلي حلقي جي مَدَنِي ڪمن ۾ اڳتي وڌي ڪري حصو وٺو. ذيلي حلقي جي ٻارنهن مَدَنِي ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم هفتيوار سُنَّتَن پري اجتماع ۾ اول تا آخر شرڪت به آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ علمِ دين کان مالا مال اهڙي اجتماع ۾ شرڪت جون وڏيون برڪتون آهن. علمِ دين جي محفل ۾ شرڪت جو ثواب ملندو آهي ۽ علمِ دين سکڻ جي فضيلت جي باري ۾ حديثِ پاڪ ۾ آهي ته:

جيڪو شخص علم جي طلب ۾ ڪنهن رستي تي هلي، الله عَزَّوَجَلَّ ان کي

جنت جي رستي تي وٺي ويندو آهي ۽ طالب علم جي خوشنودي جي لاءِ فرشتي پنهنجا پر وڇائي ڇڏيندا آهن. (سنن الترمذی، ڪتاب العلم، باب ماجاء في فضل الفقه على العبادة، الحديث: ۳۶۹۱، ج ۴، ص ۱۲۱). اچو ته! هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ شرڪت جي هڪ مدني بهار پيش ڪريان ٿو.

پنجاب (پاڪستان) جي شهر چشتيان شريف جي هڪ اسلامي پاءُ جي بيان جو خلاصو آهي: نمازن کان پري ڀڄڻ، ڏاڙهي ڪوڙائڻ، ماءُ پيءُ کي ستائڻ وغيره وغيره گناه منهنجي زندگي جو حصو بڻجي چڪا هئا، گانا باجا ٻڌڻ جو ته مون کي جنون (يعني چريائپ) جي حد تائين شوق هو، طرح طرح جا گانا منهنجي موبائل فون، ڪمپيوٽر ۾ هر وقت موجود رهندا هئا، انٽرنيٽ جي غلط استعمال جي گناه ۾ به ملوث هئس، جينز (Jeans) جي علاوه ڪنهن ٻي ڪپڙي جي پتلون نه پائيندو هئس ايسٽائين جو هڪ پيري عيد جي موقعي تي والد صاحب منهنجي لاءِ وڳو سبڙايو پر مون اهي پائڻ کان انڪار ڪيو ۽ نفس جي خواهش پوري ڪندي پينٽ شرٽ خريدي ڪئي ۽ عيد جي پُر مسرت موقعي تي انهيءَ لباس ۾ ملبوس هئس، فيشن جو شوقين هجڻ سبب مون عمامي ۽ ڪُرتي جي باري ۾ ڪڏهن سوچيو به نه هو، منهنجي سُڌڻ جو سبب ائين ٿيو جو اسان جي مسجد ۾ جيڪي نوان امام صاحب تشریف وٺي آيا اهي خوش قسمتي سان تبليغ قرآن ۽ سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته هئا، هڪ ڏينهن انهن مون تي انفرادي ڪوشش ڪندي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ شرڪت جي رغبت ڏياري، انهن جي انفرادي ڪوشش جي ڪري مون هڪ ٻه ڀيرا هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ شرڪت ڪري ورتي، هڪ ڏينهن انهن منهنجي والد صاحب کي دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مکتبة المدینہ جي

جاري ٿيل سنتن پري بيان جو ڪيسيت ”مڙدي جي بي بستي“ تحفي ۾ ڏني، الله ﷻ جي رحمت سان هڪ رات مون کي اهو بيان ٻڌڻ جي سعادت حاصل ٿي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﷻ هن بيان جي برڪت سان منهنجي دل جي دنيا جي دنيا بدلجي وئي، خاص ڪري هن جملي ”انسان مرڻ کان پوءِ اونداهي قبر ۾ لاٿو ويندو گاڏي هوندي ته اها به گيرج ۾ بينل رهجي ويندي“ منهنجي دل ۾ مدني انقلاب برپا ڪري ڇڏيو، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﷻ مون هٿو هٿ پنهنجي گناهن کان توبه ڪئي، پنهنجو موبائل ۽ ڪمپيوٽر به گانن جي نحوستن کان پاڪ ڪري ڇڏيو ۽ دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي ويس، هن مدني ماحول مون کي بلڪل بدلائي ڇڏيو، مون پنهنجي چهري تي پياري پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ ﷺ صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جي محبت جي نشاني ڏاڙهي شريف ۽ مٿي تي عمامي شريف جو تاج سجائي ورتو ۽ سنت جي مطابق مدني لباس به سجائي ورتو، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﷻ تادم تحرير مان يونيورسٽي جي هاسٽل ۾ دعوت اسلامي جي شعبه تعليم جي ذميدار جي حيثيت سان مدني ڪمن جون ڌومون مچائڻ جي ڪوششن ۾ مصروف آهيان.

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

مٺا مٺا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت ﷺ صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جو فرمان جنت نشان آهي؛ جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.

(مشکوٰه ج 1 ص 55 حديث 175)

سینہ تری سنت کا مدینہ بنے آقا
جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

”اِئْتِد“ جي چئن اڪرن جي نسبت سان سرمو لڳائڻ جا چار مدني گل

﴿1﴾ ”سنن ابن ماجه“ جي روايت ۾ آهي: ”سڀني سرمن مان بهتر سرمو ”اِئْتِد“ آهي جو اهو نظر کي روشن ڪري ۽ پلڪون وڌائي ٿو.“ (ابن ماجه، حديث 3497 ج 4 ص 115) ﴿2﴾ پٿر جو سرمو استعمال ڪرڻ ۾ حرج ناهي ۽ ڪارو سرمو يا ڪجل زينت جي قصد (يعني زينت جي ارادي) سان مرد کي لڳائڻ مڪروه آهي ۽ زينت جو ارادو نه هجي ته ڪراهن ناهي. (عالمگيري ج 5 ص 359) ﴿3﴾ سرمو سمهڻ وقت استعمال ڪرڻ سنت آهي. (مرآة المناجيج ج 6 ص 180) ﴿4﴾ سرمي استعمال ڪرڻ جي ٽن منقول طريقن جو خلاصو پيش خدمت آهي: (1) ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ ٽي ٽي سرائيون (2) ڪڏهن ساڄي اک ۾ ٽي ۽ کاٻي ۾ ٻه، (3) ته ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ ٻه ۽ وري آخر ۾ هڪ سرائي کي سرمي واري ڪري ان کي واري واري سان ٻنهي اکين ۾ لڳايو. (شعب الايمان ج 5 ص 218، 219) اهڙي طرح ڪرڻ سان اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ تنهي طريقن تي عمل ٿيندو رهندو. ياد رکو! تعظيم جا جيترا به ڪم هوندا هئا اسان جا پيارا آقا صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ساڄي پاسي کان شروع ڪندا هئا، تنهنڪري پهريان سرمو ساڄي اک ۾ پوءِ کاٻي اک ۾ پايو.

هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب 312

صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهارِ شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين
اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين
ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو
سفر آهي.

رهون هر دم مسافر کاش ”مدني قافلوں“ ڪاڻ
ڪرم هو جائے مؤلا گر! غلبيت يہ بڑی ہوگی

(وسائلِ بخشش، ۳۹۳)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن ڀري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو درود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن درود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي درود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽³⁾

(4) ڇهه لک دُرود شريفن جو ثواب

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽⁴⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ اَنُور صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم کيس پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُمْ کي تعجب ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽⁵⁾

³...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

⁴...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

⁵...القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرود شفاعت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ امير ﷺ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁶⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيّدنا ابن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہ کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه

ﷺ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا

هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁷⁾

(2) جن شپ قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِِ حليم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ ﷺ جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شپ

قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابنِ عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

⁶ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

⁷ ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305